

HALSDOEKEN

Halsdoeken, ook wel Sjaaltjes genoemd, hadden in eerste instantie bescherming tegen stof en vuil ten doel, zij waren dan ook leger-groen van kleur.

Eerst was het een vierkantige lap die tot een punt gevouwen werd en welke in de nek door middel van een knoop gesloten diende te worden. Later veranderde de vorm in een driehoek welke was voorzien van een sluiting middels het z.g. klittenband.

Eind jaren zestig gingen Eenheden er toe over om, uit eigen middelen, een specifiek voor hun Onderdeel bedoelde Halsdoek te laten vervaardigen meestal in de eigen kleur(en) en vaak voorzien van een koordje als sluiting*.

Deze werden soms verfraaid door er een embleem, het onderdeel-embleem of een embleem naar eigen ontwerp, op af te beelden. "Vroege" Halsdoeken waren voorzien van een gedrukte afbeelding of een opgenaaid embleem, de latere ook wel met een ingeborduurd embleem. De vorm kon heel verschillend zijn, vierkant, rechthoekig of in 'n punt.

Ook de stof kende veel variaties, (kunst)-zijde, Katoen etc.

Soms had de Halsdoek de vorm van een Sjaal, o.a. de Grenadiers-sjaal, dit gaf de Halsdoeken hun populaire naam "Sjaaltjes".

Het geheel had een semi-officieel karakter, hoewel er soms "officieel toestemming van de Commandant" aan werd gegeven.

Het eerste -door de Dienst- verstrekte Sjaaltje was de VN-sjaal tijdens de uitzending naar Libanon (UNIFIL), later gevolgd door de Sinai (MFO).

Al spoedig verschenen nu ook de officiële Sjaaltjes, en wel zó dat elke zelfstandige Eenheid "recht" had op een eigen exemplaar.

Deze Sjaaltjes waren rechthoekig van vorm, dubbelzijdig van stof en voorzien van een sluiting middels Klittenband.

Er was in alle gevallen, met één uitzondering**, een embleem danwel aanduiding ingeborduurd.

Indien heraldisch mogelijk werden de alreeds gevoerde afbeeldingen gehandhaafd, verder werden er nieuwe emblemen ingevoerd.

Dit leverde een professioneel product op wat bovendien een kleurrijke noot aan 't uniform gaf.

Later kwam er een restrictie op het dragen; "in 't veld" was het niet langer toegestaan.

Dit werd vaak ondervangen door er een leger-groene danwel gecamoufleerde uitvoering van te laten maken.

Toch waren er Commandanten die het een en ander niet erg "soldatesk" vonden en het dragen ervan ontmoedigden, o.a. bij de Luchtmobiele Brigade waar de Sjaal een zeldzaamheid geworden is (de standaard camo-Sjaal natuurlijk wél).

Ondanks dát verschijnen er nog regelmatig "nieuwe" Sjaaltjes, want zeker bij de vele Uitzendingen heeft de Sjaal een positieve uitstraling naar de plaatselijke bevolking en de buitenlandse Militairen.

Wellicht dat de Sjaal gaat verdwijnen, maar tot dan toe is hij een door de meesten zeer gewaardeerd onderdeel van het Uniform.

* Later ook wel klittenband.

**Bij de "Gele Ridders", deze dragen twee gele biezen welke erop genaaid zijn, als een aandenken aan de "Dolman" het Cerimoniële Uniform.